

Jestliže tedy náš Rád na jedné straně trval na výše uvedené této výsadě, na druhé straně přestal po Tridentském koncilu využívat druhou výsadu, zmíněnou v textu papeže Klementa, totiž právo přijímat posvátná svěcení *bez svolení diecézního biskupa*, neboť tuto výsadu *byť jen obecně* odvolal Tridentský koncil slovy: *Protože jestliže někdo s odvoláním na nějaký obecný nebo partikulární reskript či výsadu žádá, aby mu bylo uděleno posvátné svěcení od jiného, nijak... mu to není dovoleno.*

V Konstitucích Rád předepisoval, že našim kandidátům kněžství má udělovat posvátné svěcení diecézní biskup. A pokud by se stalo, že by diecézní biskup byl nepřítomen, nebo mu bránila jiná překážka, takže by naši klerici museli být posláni k jinému, Konstituce nařizovaly, aby o tomto důvodu nebo překážce byla výslovná zmínka v obedičním listu (srov. *Konst. OFMCap. z r. 1909, č. 51*).

Dále měl náš Rád pozoruhodnou výsadu udělenou na žádost našeho tehdejšího generálního prokurátora P. Anselma Marzata z Monopoli, který se později stal kardinálem: *Kongregace pro koncil usoudila, že dekret 23. zasedání (kap. 5) nezahrnuje řeholníky. Proto mohou být svěceni (pokud není jiná překážka), i když jejich jména nebyla ohlašována v kostele.*

Rovněž pak bylo rozhodnuto, že představení Řádu, kteří chtějí dispensovat své kandidáty svěcení od požadovaného odstupu mezi nižšími a vyššími svěceními, se mají řídit tímto rozhodnutím Kongregace: *Posvátná kongregace vykladateli Tridentského koncilu častěji prohlásila, že dispens od časového odstupu z důvodů vyjádřených koncilem, náleží biskupovi, který koná svěcení řeholníků a nikoli řeholním představeným. Dotyčný biskup si však musí vyžádat písemné svědectví řeholních představených o důvodech pro udělení dispense* (Ověřené kopie obou dekretů jsou uloženy v generálním archivu Řádu, sv. D, č. 125).

Nakonec se ještě stávalo, zvláště ve Vlámku, že biskupové požadovali od provinciálů, aby propustný doporučující list ke svěcení obsahoval nejen prohlášení poslušnosti vůči dotyčným biskupům, ale také právní příslib, kterým se zavážou, že pokud kandidáti svěcení opustí Rád, nebo budou z Řádu vyloučeni, postará se jim Rád o jídlo a oblečení. Tento požadavek byl však odsouzen dekretem Posvátné kongregace koncilu a toto rozhodnutí pak potvrdil i papež Urban VIII. apoštolským breve *Nomine dilecti* (Roma 28.05.1625; BC, sv. I, s. 72-73).

A že pak u našich kandidátů kněžství nebylo vyžadováno obvyklé dvouleté studium teologie, vyplývalo z téhož dekretu posv. Koncilu a také z nařízení daného internuncioví Belgie... prostřednictvím listu, jehož kopie se rovněž uchovává v gen. archivu Řádu (sv. L, č. 64).

Nejjasnější a nadmíru ctihodný pane. Posvátné kongregaci koncilu zaslal prosbu provinciál kapucínů oné provincie, že v ní je mnoho biskupů, kteří odírají udílet posv. svěcení řeholníkům i diecézním, pokud předtím nestudovali alespoň po dva roky posvátnou teologii. Tito nejvyšší vznešení Otcové mají za to, že takový požadavek v posvátných kánonech není obsažen. Tímto listem mu chtějí sdělit, že pokud se předložené zakládá na pravdě, požadavek uvedených biskupů není v souladu s koncilními předpisy, a proto by od něj pokud možno měli upustit. Doufajíc ve Vaši horlivost a moudrost Vám vyprošujeme mnoho štěstí od Pána.

V Římě, 18. března 1684.

F. kard. Columna, prefekt; A. Altovitus, sekretář posv. konc. kong.

(dle pramenů br. Pacifik M.)

Bula INTER MULTIPLICES CURAS 1529

CLEMENS PAPA VII.

PAPEŽ KLEMENT VII.,

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

PRO VĚČNÉ PŘIPOMENUTÍ

Inter multiplices curas, quibus rem occurrentium varietate distrahimur, illam libenter amplectimur, per quam religiosa loca fundari, & status Religiosarum personarum in illis pro tempore degentium ampliari, ipsæque personæ Deo Duce, commode, & honeste vivere possint.

Sane pro parte dilectorum Filiorum Maioris, Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarum S. Romualdi Ordinis Camaldulensis nobis nuper expositum fuit, quod postquam felicis recordationis Leo Papa X. Prædecessor noster quondam Paulo Veneto, & quibusdam aliis in literis, tunc expressis Eremitis, sacrae Eremiti Ordinis Camaldulensium Aretinae Diocesis expresse professis ardore maioris observantiae, & perfectionis vitae eremiticæ fruentibus, inter alia; quod in quibusdam locis etiam extra Italiam, & loca ultramarina, Monasteria, Eremitoria, et Religiosa loca erigere & postquam erecta forent, omnibus & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet a Sede Apostolica Eremitis Sacrae Eremiti hujusmodi, ac Congregationi eiusdem Eremiti, & sancti Michaelis de Murano concessis gaudere & habitum eiusdem Religionis aliis exhibere possent, per suas in forma Brevis literas licentiam concesserat:

Et ipse Paulus cum uno Socio Eremita vigore concessionis huiusmodi, ad id electo, ad locum Cryptarum nuncupatum Castrum Massatii Æsinæ Diocesis,

V rozmanitosti každodenních činností, které nás rozptylují, nás zvláště těší, když můžeme zakládat náboženská místa a upevňovat postavení řeholních osob, které v nich aktuálně žijí, aby tyto osoby mohly pod Božím vedením žít náležitě a počestně.

Jménem milovaných synů představených, vizitátorů, převorů a bratří Společnosti poustevníků sv. Romualda Řádu kamaldulů nám bylo vyloženo, že náš předchůdce papež Lev X. blažené paměti, udělil listem ve formě breve (*Etsi a summo*, 1513) Pavlovi z Benátek a některým dalším poustevníkům Posvátné poustevny Řádu kamaldulů v Diecézi Arezzo, uvedeným v tehdejší listu a vyznávajícím, že hoří touhou po lepším zachovávaní [Rehole] a dokonalejším poustevnickém životě, mimo jiné dovolení,

a) aby také na některých místech **mimo Itálii a v zámoří, mohli stavět** kláštery poustevny, a řeholní místa,

b) aby tato nově postavená místa mohla požívat všechny jednotlivé indulty a výsady, které Svätý stolec jakkoli udělil poustevníkům této Posvátné poustevny a Kongregaci této poustevny, i [Kláštera] svätého Michaela v Muranu (Benátky),

c) a aby [bratři v nich žijící] mohli **jiné oblékat do hábitu svého Řádu.**

A sám Pavel odešel na místo lidově zvané »Jeskyňky« (*Grotte del Masaccio* v Diecézi Jesi poblíž Ancony) s jedním druhem poustevníkem, zvoleným na zá-

qui tunc membrum Heremitarum Sacrae Eremitae praedictae erat, accesserat.

Et ad eosdem Paulum & Socium diversae multarum partium tam Ecclesiasticae, & Religiosae quam Saeculares personae in dies ad eosdem venientes, cum eodem Paulo, & Socio se coniunxerant, & praefatis Paulo, ac Socio, & successive receptis personis nonnulla loca Eremitica partim fere diruta, & partim aedificari caepita, quae postmodum ipsi restauraverant, & quasi de novo aedificaverant, tam a Sede Apostolica, quam a diversis Christifidelibus Ecclesiasticis, & saecularibus personis donata, & concessa fuerant.

Vidensque ipse Paulus se tot personis, & locis quotidie multiplicari, ad tunc Congregationis Sacrae Eremitae, & S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, ad praesens Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat; velleque tam ipse, quam caeteri Socii Eremitae huiusmodi sub eorum obedientia, & visitatione vivere declaraverat.

Tunc Vicarius, nunc Generalis praedictus habens, ut asserebat, a Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, praedicta Eremitoria, videlicet quinque; Criptarum Massatii, S. Hieronymi de Pascelupo, Criptae S. Benedicti in Monte Conero, S. Leonardi de Volubrio, ac S. Mariae de Spiritu Sancto, Aesinensis, Eugubinae, Anconitanae, Firmanae, & Larinae, Dioecesium, a Sede Apostolica, aliisque Christifidelibus praedictis eisdem Paulo, & Sociis, ut praefertur concessa, & Eremitas in illis, sic commorantes in eorum Congregationem receperat,

kladě tohoto dovolení, který sám patřil mezi poustevníky uvedené Posvátné poustevny (*Sacro Eremo di Camaldoli*).

A k tomuto Pavlovi s jeho druhem přicházely rozličné církevní, řeholní i světské osoby z mnohých krajů, které se k nim připojily. A jak Apoštolský stolec, tak i rozliční věřící Církve i světské osoby pak po přijetí těchto osob darovali nebo postoupili uvedeným [poustevníkům] Pavlovi a jeho druhovi mnohá poustevnická místa, z nichž část byla pobořená, jiná byla teprve rozestavěná, a oni je následně obnovili, a takřka znovu postavili.

Když onen Pavel viděl, že takřka denně narůstá počet bratří a míst, obrátil se na tehdejšího generálního vikáře Kongregace Posvátné poustevny a sv. Michaela v Muranu, dnes zvaného generál, a na vizitátory, kterým vysvětlil sled událostí a prohlásil, že on i ostatní podobní druhové poustevníci chtějí žít jim podřízeni a jimi vizitováni.

Uvedený tehdejší vikář, jenž je nyní generálem, protože měl od své Kongregace plnou moc a rozpoznal duchovní upřímnost zmíněného Pavla, přijal do Kongregace zde uvedených pět pousteven: Grotte del Masaccio, S. Girolamo di Pascelupo, Abbazia di S. Benedetto à Monte Conero, Eremo di S. Leonardo à Volubrio, S. Maria dello Spirito santo, nacházejících se v diecézích Jesi, Gubbio, Ancona, Fermo a Larino, které, jak již bylo řečeno, dal k Pavlovi a jeho druhům k dispozici Svátý stolec a další věřící a také poustevníky v nich žijící.

Poznámky k textu buly

Bulou se potvrzují existující výsady kamaldulů a stejným způsobem se zpětně udělují i kapucínům. Jedná se vlastně o formální vyjmenování výhod získaných požadavkem br. Ludvíka z Fossombrone v tzv. *Libellus supplex* a schváleným v bule *Religionis zelus* (3.7.1528), aby totiž "mohli užívat výsad udělených Menším bratřím a kamaldulům".

Příslušné výsady udělil kamaldulům papež Evžen IV. (bula *Illu quae*, 24.11.1435). Ještě předtím ale papež Martin V. zakázal roku 1418 členům žebravých Řádů pod trestem exkomunikace přestupovat bez souhlasu Apoštolského stolce do Řádu mnišských (s výjimkou kartuziánů) (viz GOAZMOAL, s. 494n/7). Zmíněnou bulou z roku 1435 pak papež dovolil kamaldulům, aby "přijímali do svého Řádu jakékoli řeholníky z jiných Řádů, žebravých i nežebravých, včetně Řádu kartuziánů, poté, co dotyční požádají o souhlas svých představených, a také v případě, že souhlas neobdrží" (viz GOAZMOAL, s. 495/9). Bula *Inter multiplices curas* pak ještě převzala výsadu udělenou Juliem II. roku 1506 Řádu Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly, kterým bylo dovoleno "přijímat bratry i ze čtyř žebravých a také z privilegovaných Řádů a oblékat je do hábitu u nich obvyklého" (viz GOAZMOAL, s. 498/15).

Konstituce *Inter multiplices curas*, kterou později potvrdil papež Pavel III. bulou *Rationi congruit* (3.11.1534; BR I/695nn), obsahuje mnohé milosti a výsady, udělené Řádu kamaldulů a našemu Řádu, které však jsou v rozporu s požadavky naší Řehole, a proto nikdy nebyly přijaty, ani být přijaty nemohly. Z toho důvodu bylo konstatováno, že výsady kamaldulů, vypočítané v této konstituci můžeme považovat maximálně za spolu-vlastní (BC).

Přece však se mezi nimi najdou takové, které náš Řád přijal za vlastní a podržel až do moderní doby. Zvláště stojí za pozornost texty označené (*), kterým se kamaldulským i nám dovoluje, aby klerikům svého Řádu nechávali udělit první tonzuru a čtyři nižší svěcení *ve svých místech*, nebo i jinde, kde se bude zdát vhodné, z rukou kteréhokoli biskupa, *aniž by museli požadovat souhlas diecézního biskupa*, a to i mimo termíny stanovené právem, avšak alespoň o nedělích, nebo svátcích, u vyšších svěcení pak bylo dovoleno nechat je udělit i tehdy, když není splněna doba (studia) požadovaná kánony.

V dotyčném dlouhém souvětí jsou Řádu uděleny dvě zřejmé výsady:

- zaprvé, že **klerici obou Řádů mohou být svěcení mimo předepsané doby**.
- zadruhé, že **mohou být svěcení i bez souhlasu diecézního biskupa**.

Dotyčné výsady pak znovu ústně potvrdil ještě papež Inocenc IX., spolu s ostatními potridentskými výsadami našeho Řádu a ještě i v minulém století mnoho našich kněží s odvoláním na tuto výsadu přijalo v Římě kněžské svěcení mimo doby stanovené právem. Mohli se totiž, přinejmenším v Itálii, odvolávat na impulz, vzešlý z římského sněmu, slaveného za předsednictví papeže Benedikta XIII. v jubilejním roce 1725, jenž tyto výsady potvrdil (kap. 5/2) slovy: *Co se pak týká řeholníků, kterým papežové udělili výsadu, ať už výslovně nebo sdělením, že mohou přijímat posvátná svěcení mimo stanovené doby, jelikož tyto výsady zůstávají v platnosti a nebyly nijak zrušeny, rozhodujeme, že řeholníci tudíž mohou i bez nového apoštolského indultu být svěcení i mimo stanovené doby* (BC).

possint absque Apostolicæ Sedis speciali & expressa licentia per ipsius Sedis patentes literas concedenda, facientes plenam, & certam, & determinatam de statuto, & ordinatione huiusmodi expressam, & individuam mentionem.

Quibus omnibus, etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, eorum omnium tenores, & formas illarum concessionum, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod prædicti Eremitæ super præmissis Bullam, seu literas sub plumbo infra annum a data præsentium computandum, expediri facere teneantur, alioquin elapso dicto anno, præsentibus literæ nullius sint roboris vel momenti.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 3. Septembris 1529. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Prameny:

Ověřená pergamenová kopie buly: Gen. archiv OFM Cap. Roma, *Authentica*, sv. č. 3. WICKART, M. [Michael von Zug], *Bullarium Ordinis FF. Minorum S.P. Francisci Capucinarum*, sv. 1, Roma: typ. G. Zempel, 1740, s. 5-10 [4-11];

BOVERIUS, Z. [Zaccaria Boverio da Saluzzo]: *Annales, sive Sacrae Historiae Ordinis Minorum Capucinarum Sancti Francisci*, sv. 1, Lyon: C. Laundry, 1637, *Regestum*, s. 970-977.

Breve znovu potvrdil PAVEL III.: konstituce *Rationi congruit*, 3.11.1534: (*Bullarium Romanum*, sv. 1, Lyon: typ. Borde-Arnaud, 1692, s. 695-799).

GOAZMOAL A. [Augustinus a Virgine Maria], *Privilegia omnium Religiosorum Ordinum Mendicantium Et non Mendicantium, in quibus ipse communicant*, Antwerpen: Gymnic 1668, s. 494-500, č. 7.9.15.24.

COCQUELINES C. (ed.): *Bullarum, privilegiorum ac diplomatum pontificum amplissima collectio*, sv. III/3, Roma 1743, [bula *Illae quae*] s. 11.

Řádu zvolení do žádného úřadu, nebo prelatury bez zvláštního a výslovného dovolení, vydaného Apoštolským stolcem, ve kterém bude plně, jednoznačně a konkrétně a výslovně zmíněn stav a svěcení dotyčného.

Tyto všechny (případné dokumenty) tedy výslovně rušíme, i když by pro jejich dostatečné zrušení bylo vyžadováno výslovně citovat celý jejich text, nebo uvést jakýkoliv jiný výraz, nebo bylo vyžadováno zachovat určitou formu.

Znění všech těchto dotčených dokumentů a formu jejich dovolení, i kdyby byly vloženy slovo od slova, považujeme za dostatečně vyjádřené tímto listem, a o všech prohlašujeme, že zůstávají v platnosti. Nic s tímto listem nemůže být v rozporu.

Přejeme si však, aby si uvedení poustevníci vyžádali o výše uvedeném sepsání buly nebo listu opatřeném olověnou pečetí, a to do jednoho roku, počítaného od data vydání tohoto listu. Jinak po uplynutí tohoto roku ztrácí tento list platnost a sílu.

Dáno v Římě u sv. Petra a zapečetěno rybářským prstenem, dne 3. září 1529, v šestém roce našeho pontifikátu.

ipsosque Paulum, & Socios receptos in Eremitas, eorumque Eremitoria, & religiosa loca huiusmodi in Societatem Eremitarum S. Romualdi per Maiorem, & tunc Correctores, nunc autem Visitatores, Capitulum, & Eremitorium, huiusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris temporibus regenda, & gubernanda erexerat:

Et eisdem Paulo, & Eremitis prædictæ Societatis condendi, & celebrandi generalia Capitula eiusdem Societatis, & in eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi.

Et pro eiusdem Societatis conservatione, & augmento Missas, & divina officia in eorum Capitulis celebrandi, Capitula generalia eiusdem Societatis, & in eius Observantiam, quæcumque statuta, Ordinationes & Constitutiones edendi, & pro tempore edita, corrigendi, reformandi, & mutandi: Quæ si contra substantialia Regulæ S. Benedicti non essent, a prædicto, tunc Vicario, & Visitoribus prædictæ Congregationis Capitulis derogari, innovari, sine dictorum Eremitarum concessu non possent: Ac alia loca quæcumque, & personas quascumque in eadem Societatem recipiendi; necnon quod eiusdem Societatis Superior, ex tunc Maior nuncupandus, per eiusdem Congregationis Capitulum de anno in annum eligendus, loca, & personas de triennio in triennium, & frequentius si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat: & omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessas, & quomodolibet concedendas, tam sacri Eremitæ Camaldulensi quam totius prædictæ Congregationis eidem Societati Eremitarum S. Romualdi loca, & personas communia esse:

Samotného Pavla a jeho druhy přijaté za poustevníky a také jejich poustevny a řeholní domy, sdružil [generální] představený a korektoři, dnes zvaní vizitátoři, do Společnosti poustevníků sv. Romualda, a jmenoval pro ni převory jednotlivých kapitul a pousteven, kteří je měli nadále v budoucnosti řídit a spravovat.

A témuž Pavlovi a poustevníkům uvedené Společnosti, dal právo svolávat a slavit generální kapituly této Společnosti, a volit na nich převory, rektory a jiné představené. A pro udržení a růst této Společnosti dovolil, že:

a) směji na generálních kapitulách Společnosti celebrovat mše a recitovat božská officia

b) a pro [posílení řeholní] kázně směji vydávat jakékoliv stanovy, nařízení a konstituce, a když jsou vydány, mohou je opravovat, reformovat a měnit, přičemž pokud tyto [dokumenty] nebudou v rozporu s podstatnými [znaky] Řehole sv. Benedikta, uvedený tehdy vikář a vizitátoři zmíněné Kongregace je bez souhlasu uvedených poustevníků nebudou moci na kapitulách rušit, či inovovat;

c) a přijímat jakákoli další místa a osoby do téže Společnosti;

d) a stanovil, že představený téže Společnosti, od tehdy zvaný [generální] představený, kterého tato Společnost bude každým rokem volit na kongregační kapitule, že bude mít za povinnost jednou za tři letí, nebo dle potřeby i častěji, navštívit místa a osoby, a udílet licence: Všechny jednotlivé výsady, milosti a immunity, udělené poustevníkům, jak posvátné Poustevně kamaldulů, tak i celé uvedené Kongregaci, budou společné pro místa i osoby ve Společnosti poustevníků sv. Romualda.

dummodo receptio, & admissio huiusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacrae Eremitae, & S. Michaelis de Murano praedictis approbaretur, voluerat: & praedicti Eremitae vigore concessionis huiusmodi in eorum Capitulo congregati, nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsitan alii emittendis votis, ac regularibus institutis Regulae S. Benedicti, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictae Societatis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus gubernationem, & directionem, ac honeste, & religiose vivendi modum concernentem ordinauerunt.

Et postmodum Praesidens, & Definidores Capituli Generalis Congregationis Sacrae Eremitae, & S. Michaelis praedictorum, per eorum speciales literas dicta quinque Eremitoria, & Societatem huiusmodi ab eorum Congregatione penitus separaverunt, & dissolutam, & separatam esse declaraverunt, nullamque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, & illorum personas huiusmodi visitandi facultatem reservaverunt, quodque praedicti Eremitae ad eorum Superioris huiusmodi electionem prout eis visum foret, procedere possent, ac in his, quae Eremitoria, illorum personas praedictas concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, a Sede Apostolica petere possent, voluerunt.

Nos praedicta omnia, & dissolutionem huiusmodi approbavimus, & confirmavimus, eisque unum dictae Societatis Maiorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupati, locorum Priores, & alios officiales, prout eis expedire videretur, per se ipsos annis singulis eligere, qui eo ipso quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulgimus.

Avšak [tento vikář] chtěl, aby takové přijetí a připuštění schvalovala generální kapitula Kongregace Posvátné poustevny a sv. Michaela v Muranu, takže uvedení poustevníci, kteří se na základě takového dovolení shromáždí na své kapitule, budou moci nařídít některé konstituce, nařízení, a stanovy o třech podstatných, nebo snad i jiných, [řeholních] slibech, a disciplinárních ustanoveních Řehole sv. Benedikta, a o slavení božského officia, a jiných věcech ohledně uvedené Společnosti, jak duchovních, tak i materiálních, které se týkají jejího řízení a správy i způsobu, jak počestně a zbožně žít.

A poté, co předseda a definoři generální kapituly uvedené Kongregace Posvátné poustevny a sv. Michaela, zvláštním listem oddělili od Kongregace zmíněných pět pousteven a tuto Společnost, a prohlásili ji za oddělenou a rozvázanou, neponechali si žádnou pravomoc pro volbu představeného ani pro vizitace pousteven a jejich osob, takže uvedení poustevníci mají přistoupit k volbě svého představeného, jak sami uznají za vhodné, a v tom, co se bude týkat pousteven a jejich osob, mohou požádat Svatý stolec o cokoli, co se jim bude zdát vhodné a potřebné.

My jsme chválili a potvrdili toto vše uvedené i toto rozpuštění, a udělili jsme jim dovolení každý rok si volit jednoho [generálního] představeného a korektory, nyní již zvané vizitátoři, místní převory, a jiné držitele úřadu, jak se jim bude zdát vhodné, kteří již samou volbou mají být považováni za potvrzené.

& specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac praedictarum Ecclesiarum, Monasteriorum, religiosorum locorum, & Ordinum quorumcumque, etiam Camaldulensium huiusmodi, & Hospitalis S. Antonii de S. Antonio Viennen. & aliarum, ac etiam Mendicantium, & non Mendicantium statutis, consuetudinibus etiam illis in quibus cavetur, ut Mulieres ad dictum Eremitorium S. Hieronymi de Pascelupo sub excommunicationis latae sententiae poena nunquam accedant, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque & indultis, ac literis Apostolicis Camaldulen. aliisque Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, & Militarium Monasteriis, Ecclesiis, & Hospitali S. Antonii huiusmodi, necnon universitatibus, Congregationibus, Societatibus, Communitatibus, Collegiis, & caeteris aliis personis, & locis per Nos, & Sedem praedictam sub quibusvis verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus & insolitis, illis praesertim, quibus inter alia caveri dicitur expresse.

Quod nulli Fratres, seu Monachi dictis etiam Mendicantium Ordinibus ad alium Ordinem, etiam strictiorem transeuntes, per Superiores, Priores, & alios Fratres Ordinum, aut Societatum, ad quos se transtulerint, etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta recipi, & admitti possint; alias recipientes, & recepti excommunicationis sententia incurrant, ipsique sic vel alio modo recepti ad aliquod officium, seu praelaturam eiusdem Ordinis, in quo recipiuntur, eligi non

ani zvláštní konstituce a nařízení, ani stanovy a zvyklosti uvedených kostelů, klášterů, řeholních míst a jakýchkoliv Řádů, včetně Řádu kamaldulů, a Špitálního řádu sv. Antonína (od sv. Antonína Vídeňského), a jiných, včetně žebravých i nežebravých, včetně těch, v nichž se pod pohružkou exkomunikace nastupující bez vyhlášení varuje, aby ženy nikdy nevstupovaly do zmíněné poustevny sv. Jeronýma v Pascelupo, ani kdyby byly posíleny přísahou, apoštolským potvrzením, nebo jakýmkoliv jiným zpevněním.

V rozporu nejsou ani výsady, indulty a apoštolské listy Řádu kamaldulů a jiných žebravých i nežebravých Řádů, a rytířských klášterů a kostelů, i tohoto Špitálního řádu sv. Antonína, ani udělené univerzitám, Kongregacím, Společnostem, komunitám, kolejiím, a jiným (právníckým) osobám a místům, Námi a Apoštolským stolcem, jakoukoliv slovní formou, a s jakýmkoliv klauzulemi, včetně částečně zrušujícími, a či snad jinými nezvyklými, zvláště těmi, kde se mimo jiné výslovně říká, že je třeba se něčeho varovat.

(Nejsou v rozporu ani případná ustanovení) že žádní bratři, nebo mniši, z uvedených i žebravých Řádů přecházející do jiného Řádu, třeba i přísnějšího, nemohou být přijati (generálními) představenými, převory a jinými bratry Řádů nebo Společností, do kterých přestupují, byť by si předtím vyžádali a obdrželi souhlas svých představených; a že když by tito jiní byli přijati, budou přijatí postižení trestem exkomunikace, a že když budou takto, nebo jiným způsobem přijati, nemohou být v daném

spiritualibus Vicariis generalibus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios praesentes nostras, & in eis contenta quaecumque solemniter publicantes,

ipsisque Eremitis, sive Fratribus, ac personis praedictis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus praemissis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari.

Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia iuris remedia opportuna appellatione postposita compescendi, ac legitimis super his habendis, servatis processibus; censuras, & poenas ipsas iteratis vicibus aggravantibus invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis,

non obstantibus praemissis, ac recol. mem. Bonifacii Octavi de una, & de duabus dietis in Concilio Generali edita dummodo, non ultra tres: ac Innocentii IV. contra Exemptos, quae incipit: *Volentes*, & Pauli II. *Super non alienat. bon.* & etiam Ecclesiasticorum, ac Religiosorum locorum;

necnon nostrae, qua inter alia volumus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis unire, tenerentur, exprimere verum annum valorem secundum communem aestimationem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret; & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset,

& aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus,

aby oni, at oba, nebo jeden z nich, sami, nebo prostřednictvím jiného, či jiných, slavnostně uveřejnili tento list a veškerý jeho obsah.

A samotné poustevníky, nebo bratry, a výše uvedené osoby, at účinně chrání a obhajují a postarají se, aby tito poustevníci a jiné osoby mohly pokojně užívat a požívat výše uvedeného, a at nedovolí, aby oni, či ony byli zbytečně jakkoli obtěžováni, rušeni a zneklidňováni.

Ti, kdo by tomu odporovali a bránili, at jsou potrestáni církevními tresty, a jinými právními prostředky, bez možnosti odvolání, při zachování zákonných postupů. Cenzury, a jiné tresty je možno ukládat opakovaně se stupňující se přísností, a bude-li to třeba, je možno požádat i o asistenci světské moci.

S výše uvedeným nejsou v rozporu ani ustanovení prvních tří dekretů Šesté sbírky dekretálií Bonifáce VIII. blažené paměti, vydané na všeobecném koncilu;

ani Inocence IV. proti Vyňatým (exemptním), začínající: *Volentes*,

a Pavla II. *O zachování majetku*, včetně církevního a majetku řeholních míst,

ani náš list, ve kterém mimo jiné požadujeme, aby ti, kdo chtějí připojit církevní statky k jiným, jsou vázáni stanovit skutečnou roční hodnotu, podle obecného odhadu také obročí, k němuž jiné má být připojeno, jinak spojení není platné a vždy at jsou při informovány všechny strany, kterých se to týká;

ani všeobecné výnosy, vydané na apoštolských nebo krajových či synodálních sněmech;

Et successive cum ipsi pro dictae Societatis commodiori gubernatione aliquas ex praedictis Constitutionibus, & Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent; & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent, illas etiam approbavimus, & confirmavimus: prout in diversis Instrumentis & Scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Praesidentis, & Diffinitorum, ac Praedecessoris, & nostris diversis literis plenius continetur.

Nos Maiorem, Visitatorem, Priores, & Eremitas Societatis huiusmodi praefatos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes,

eorumque in hac parte nobis porrectis supplicationibus inclinati auctoritate Apostolica tenore praesentium, praedicta, & quaecumque alia eis pro nunc, & pro tempore dictae Societati ubique terrarum concessa, & concedenda Eremitoria, & religiosa loca huiusmodi in Societatem Eremitarum S. Romualdi per Maiorem Superiorem nuncupati, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales iuxta dictae Societatis statuta, & ordinationes recipienda, & retinenda, ac erigenda & gubernanda, ita quod omnes & singuli dictae Societatis Fratres, praesentes, & futuri, quamvis in diversis locis, & extra Italiam, & loca ultramarina pro tempore maneant, unum tamen corpus, & una Societas Eremitarum S. Romualdi Ordinis Camaldulensis perpetuis futuris temporibus existant, & faciant cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula eiusdem Societatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Rectores, & alios Ministros eligenda,

A jestliže pak následně tito [představení] kvůli vhodnějšímu řízení zmíněné Společnosti některé z uvedených konstitucí a nařízení či kapitul po pečlivé a zralé úvaze zruší, jiné pak nově nařídí, či po odstranění některých nadbytečných částí lépe zformulují, také tyto [nové texty] schvalujeme a potvrzujeme: v tom smyslu, jak je to obsáhleji popsáno v rozličných pomůckách a spisech generálního vikáře a vizitátorů, předsedy a definitorů a v rozličných listech našich předchůdců.

My pak chceme vybavit [generálního] představeného, vizitátory, převory a poustevníky této Společnosti širšími projevy přízně a milostmi,

a proto, [příznivě] nakloněni jejich snažným prosbám v této věci, apoštolskou autoritou mocí tohoto listu pro ně zřizujeme a ustanovujeme výše uvedené a jakékoli jiné poustevny, a řeholní domy převzaté nyní i v budoucnosti kdekoli na zemi pro uvedenou Společnost poustevníků sv. Romualda vyšším představeným, vizitátory, kapitulou, převory a jinými nositeli úřadu, podle stanov a nařízení zmíněné Společnosti, které budou přijaty a podrženy, vydány a spravovány, tak, aby všichni jednotliví bratři uvedené Společnosti, jak přítomní, tak i budoucí, kdekoli na rozličných místech, včetně míst mimo Itálii a v zámoří časné přebývají, tvořili jedno tělo a jednu Společnost poustevníků sv. Romualda Řádu kamaldulů existovali na trvalé budoucí časy a měli oprávnění slavit generální, provinční a jiné kapituly této Společnosti a na nich volit vyššího představeného, převory, rektory a jiné ministry.

& pro eiusdem Societatis confirmatione, & augmento, Missas, & alia divina officia in eorum Capitulis celebranda, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinent, & pro tempore pertinebunt facienda, erigimus, & instituimus:

Necnon separationem, dissolutionem, concessionem, & indultum, ac facultates eis quomodolibet concessas, constitutiones, ac statuta per Capitulum dictæ Societatis Erectæ edita, & ut præfertur reformata, ac omnia & singula privilegia, indulta, & gratias per Sedem Apostolicam dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel alias quomodolibet concessa, & concessas approbamus, ac confirmamus, & stabilimus, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decernimus.

Supplentes omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem. Et pro potiori cautela Maioris, Visitorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum prædictæ Societatis illos, & illa quinque Eremitoria prædicta eidem Maiori, Visitoribus, Prioribus, & Fratribus eorum erectæ Societatis pro tempore existente de novo concedimus, ac perpetuo unimus, ac incorporamus.

Quodque omnes, & singuli dictæ Societatis erectæ Eremitæ Societatem ipsam professi præsentem, & futuri in Capitulo Generali pro tempore faciundo in eo vocem habentes, pro felici dictæ Societatis statu, & successu alia statuta, constitutiones, ordinationes, ac omnia & singula, quæ spiritualibus, & temporalibus ipsius Societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, Observantiam, indemnitate, & circa divini officii, & Missarum directionem, & ordinationem, ac cæremonias

A pro upevnění, a růst této Společnosti, mohou na svých kapitulách slavit mše a jiná božská officia i všechno jiné, co patří nebo v budoucnosti bude patřit k podobným Společnostem.

A také schvalujeme, potvrzujeme a dle našeho rozhodnutí upevňujeme silou apoštolského potvrzení, oddělení, rozvázání, udělení, indulty a fakulty jim jakkoliv udělené, konstituce a stanovy vydané nebo přepracované (jak bylo výše řečeno) kapitulou uvedené zřízení Společnosti, a také všechny jednotlivé výsady, indulty a milosti jakkoli udělené uvedené Společnosti, třeba i jen ústně, Apoštolským stolcem nebo jiným, kdo je k tomu oprávněn.

Sanujeme všechny jednotlivé vady jak právní, tak i faktické, pokud by se snad nějaké u nich našly.

A pro jistotu znovu udělujeme vyššímu představenému, vizitátorům, převorům, držitelům úřadů a jiným bratřím uvedené Společnosti, zmíněných pět pousteven, a trvale je sjednocujeme a včleňujeme do této Společnosti.

Proto všem jednotlivým poustevníkům uvedené zřízení Společnosti, kteří nyní i v budoucnosti budou součástí této Společnosti, a v danou chvíli budou mít aktivní hlas na generální kapitule, udělujeme plně a svobodně oprávnění, aby pro šťastný stav a úspěch uvedené Společnosti, mohli schvalovat jiné stanovy, konstituce, nařízení, a všechny jednotlivosti ohledně duchovních i časných záležitostí této Společnosti a pro zachování její řeholní disciplíny a observance i bez-

bus ea conceduntur, aut alia quavis causa, scienter, vel ignoranter attentari, vel attentata observari contigerit; nullum tamen propterea exemptionibus, immunitationibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis huiusmodi præiudicium generetur: Sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permaneant;

præsentem literas absque aliorum instrumentorum, literarum prædictarum productione, & obstensione ad probandum plene omnia, & singula superius enarrata, specificata in Iudicio, & extra ubique sufficere: nec ad id probationis alterius adminiculum requiri:

Et si forte contigerit aliquod dubium in dictis per nos confirmatis, & præsentibus literis, aut aliquo eorum pro tempore emergi data verborum ambiguitate, in Iurisperitorum interpretatione dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favore interpretari debere.

Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, extraordinarios, ac delegatos, & Causarum Palatii Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sententiari, iudicari, & diffiniri debere;

sublata eis, & eorum cuilibet quacumque alia iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate.

Irritum quoque, & inane quicquid secus fieri, sive attentari contigerit, decernimus:

mandantes harum serie universis, & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate Ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcumque Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Canonicis; necnon prædictorum Patriarcharum, & Archiepiscoporum & Episcoporum in

kterým jsou uděleny, nebo z jakéhokoli jiného důvodu vědomě i nevědomky se pokoušel jednat nebo nechal jednat, přece to nebude mít žádný dopad na tato vynětí, imunity, osvobození, milosti, indulty a výsady: Tyto všechny jednotlivé zůstávají ve své plné síle a platné.

Tento list bez dalších nástrojů a zhotovování i předkládání uvedených listů musí zcela dostačovat, na soudu i mimo něj, k plnému prokázání všeho jednotlivého, co je výše vypsáno a specifikováno a není k prokazování vyžadován žádný další pomocný prostředek.

A pokud by se snad stalo, že by se objevilo něco pochybného ve výročích, námi potvrzených, a v tomto listu, nebo by časem vyvstala v nějaké formulaci dvojnásobnost, je třeba, aby ji znalci práva vyložili ve prospěch nově založené Společnosti a jejich jednotlivých míst a osob.

A tak musí rozhodovat, soudit, a definovat, jacíkoliv řádní i mimořádní soudci, delegáti, auditori papežského soudního dvora, i kardinálové sv. římské Církve.

Nikomu z nich, ani komukoli jinému, není dána pravomoc a dovolení rozhodovat a vykládat jinak.

A rozhodujeme, že je tedy neplatné a neúčinné, cokoli by se v tom smyslu stalo, či se pokoušeli učinit.

Přikazujeme tímto všem jednotlivým patriarchům, arcibiskupům, biskupům, opatům, a jiným církevním hodnostářům, a také kanovníkům jakýchkoli metropolitních a katedrálních kostelů; a

také generálním vikářům pro duchovní záležitosti u uvedených patriarchů, arcibiskupů a biskupů,

bia adhibeatur, tam in Iudicio quam extra, & aliis locis, quibus opus fuerit,

ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, Fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum a Sede Apostolica emanassent; ac eis, & cuilibet ipsorum fuissent immediate concessæ, mandamus:

Necnon quod præsentium Transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici munitis, ubique stetur, prout Originalibus literis staretur, & plena Fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus daretur, si essent exhibitæ, & ostensæ:

Quodque eadem præsentibus literæ, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcumque literarum, gratiarum, & dispensationum, per nos, & Sedem Apostolicam, etiam motu proprio ex certa scientia, seu ad Imperatoris, Regum, & Ducum instantiam concessis, & concedendis, nullatenus comprehendantur,

sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties revocata, modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent;

in eodem statu, in quo ante revocationem, modificationem, limitationem, suspensionem repositæ, restitutæ, & reintegratæ, & si opus fuerit de novo concessæ sint, & esse censantur;

& quotiescumque per aliquem, aut plures actus contra ea, aut ipsorum, a quocumque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, conditionis fuerit, ex negligentia, vel ignorantia præsentium, qui

bez ohledu na to, zda se bude jednat o listiny vydané Apoštolským stolcem pro a ve prospěch jejich Společnosti, kostelů, poustev, klášterů i výše uvedených bratří i osob i majetku,

nebo o listiny vydané bezprostředně pro někoho z nich.

A také nařizujeme, aby se opisu tohoto listu, podepsanému rukou veřejného notáře a opatřenému pečeti některého církevního preláta, přiznávala stejná věrohodný, když by byl předložen a uplatněn na soudu i mimo něj, jaká by byla přiznávána originální listině, pokud by byla předložena a uplatněna.

A přejeme si, aby tento list a jeho obsah nebyl nijak považován za zahrnutý do jakýchkoli odvolání, pozměnění, omezení, suspensí, a jakýchkoli jiných listů milostí a dispensí, vydaných v minulosti nebo v budoucnosti Námi a Apoštolským stolcem, a to i na základě jistých informací a z vlastního podnětu, nebo na naléhání císaře, králů a knížat,

nýbrž vždy je z nich vyňat, a má být za takový považován, kdykoli by byl odvoláván, pozměňován, omezován, omezován, pozastaven či nahrazen.

Má být zpět aktivován, obnoven a začleněn v tom znění, ve kterém byl před odvoláním, pozměněním, omezením, pozastavením, a bude-li třeba, má být znovu udělen a za takový považován.

A kdykoli někdo, nebo někteří podnikají úkony proti ní nebo jim, ať už by byl jakékoli důstojnosti, stavu či hodnosti, a z nedbalosti či neznalosti tohoto listu,

absque ipsius Regulæ in substantia vel effectu, variatione, interpretatione declaratione vel quoquomodo concernere poterunt, instituendi, ordinandi, interpretandi, declarandi & alia de novo faciendi & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de novo facta in toto vel in parte, prout rerum, vel temporum qualitas exegerit, tollendi, & alternandi, & in melius commutandi. Necnon pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ huiusmodi Barbam deferendi plenam, & liberam eis concedimus facultatem.

Quodque huiusmodi Societatem, omnesque & singulos Superiores Eremitas, Oblatos, Novitios, Familiares, Servitores, & personas dictæ Societatis nunc, & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Eremitoria religiosa, & alia loca quæcumque, ac mobilia, & immobilia bona præsentia, & futura ad prædictam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati quocumque seu quomodolibet uniri, & incorporari, seu subiici in perpetuum vel ad tempus contigerit, a quorumcumque Legatorum, etiam de latere, necnon Nuntiorum dictæ Sedis, ac quorumvis officialium Romanæ Ecclesiæ, & Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hæreticæ pravitatis, quacumque etiam Apostolica auctoritate, ac aliorum quorumcumque Iudicum, Ordinariorum, & non Ordinariorum, quavis auctoritate, & potestate fungentium, Ditione, auctoritate, superioritate, potestate, Dominio, Visitatione, Reformatione, & correctione;

ita quod contra dictam de novo erectam Societatem, vel eius singulas personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac famili-

úhonnosti. Mohou také vydávat předpisy a nařízení ohledně božského officia a slavení mše svaté, avšak bez podstatné změny textu Řehole, či jejich účinků, výkladu, nebo prohlášení, nebo toho, co nějak ovlivňuje. Mohou ustanovovat, nařizovat, formulovat vykládat, vysvětlovat, nebo i nově formulovat, ať už zcela či jen zčásti, jak to vyžadují věčné, či časné okolnosti. Mohou rušit, pozměňovat a za lepší zaměňovat. A pro početnost a kvalitu poustevnického života smějí nosit plnovous.

A proto tuto Společnost a všechny její v současnosti i v budoucnosti existující jednotlivé představené, poustevníky, obláty, novice, přidružené (*familiares*), služebníky a osoby uvedené Společnosti, a také její kláštery a řeholní poustevny, i jakákoli jiná místa, a také současný i budoucí mobiliář i nemovitosti, které budou jakkoli patřit uvedené Společnosti, znovu [přiznávám] téže nově zřízené Společnosti, kdykoli nebo jakkoli se stane, že do ní budou sjednoceny, včleněny, či podřízeny trvale nebo dočasně [a musí to být respektováno] jakýmkoliv legáty i pobočníky nebo nuncii Svätého stolce, či jinými držiteli úřadů v římské Církvi, patriarchy, arcibiskupy, biskupy, voliteli a inkvizitory bludařské zvrácenosti, a jakoukoliv autoritou, byť i apoštolskou a také jinými soudci, řádnými i mimořádnými, ať už by disponovali jakoukoliv autoritou a mocí, bohatstvím, nadřazeností a vládou, či právem vizitovat, reformovat a napravit;

takže proti uvedené nově zřízené Společnosti, nebo jejím jednotlivým osobám, a také klášterům, poustevnám, místům, osobám a přidruženým, kteří

ares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua agetur ubicumque ineatur contractus, committatur delictum, aut res ipsa consistat; excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali Sedis prædictæ commissione quomodolibet, directe, vel indirecte proferre, seu promulgare non possint.

Nec, non ab omnibus, & quibusvis Decimis, collectis, exactionibus, gabelis, taleis, dativis, datiis, tractis, subsidiis charitativis, impositionibus ordinariis, extraordinariis, Collegiis, Parrochianis, Universitatibus, Monasteriis, Fabricis, & aliis quibuscumque personis, quacumque auctoritate, & ex quavis causa, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, aut aliis imminetibus necessitatibus Sedis Apostolicæ, auctoritate prædictæ Sedis, vel quavis alia impositis, vel imponendis sub quacumque verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ poena exempti, & exempta censeantur, nisi de indulto, & Societate huiusmodi specialis, & expressa mentio fiat in literis Apostolicis.

Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Cameræ Apostolicæ solvendo pro omnibus eorum locis, ac Eremitariis, bonis, & personis, liberationem consequantur.

Prorsus eximimus, & totaliter liberamus, eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem B. Petri, & Sedis Apostolicæ prædictæ, ac sub eorum, & nostra protectione suscipimus:

v ní pobývají, ať už v důsledku zločinu, provinění, nebo dohody, nebo nějaké věci, bez ohledu na to, kde byla dohoda uzavřena, nebo kde byl zločin spáchán, či v čem věc spočívá; nebudou moci přímo ani nepřímo vynést či vyhlásit exkomunikaci, suspensi, interdikt, nebo jakékoli jiné [trestní] výroky, leč by k tomu měli zvláštní pověření od Svatého stolce.

A pokud v nějakém apoštolském listu nebude výslovně zmíněn tento indult a tato Společnost, platí, že jsou osvobozeni a mají být považováni za osvobozené, od jakýchkoliv desátků, sbírek, daní, poplatků, cel, dávek, odvodů, charitativních podpor, potahů či robot, ať už řádných či mimořádných, vyhlášených kolegií, farnostmi, univerzitami, kláštery, staviteli, nebo jakýmikoliv jinými osobami, s jakoukoli autoritou, kvůli jakémukoli důvodu, či záměru, i kdyby to byla na výpravu proti nevěřícím, nebo na stavbu římské baziliky knížete apoštolů, nebo na jiné naléhavé potřeby Apoštolského stolce, vyhlášené autoritou tohoto Apoštolského stolce, nebo kýmkoli jiným, v současnosti i v budoucnosti, jakkoli silnými slovy v jakékoli formě, třebas pod hrozbou, exkomunikace nastupující bez vyhlášení.

V opačném případě dosáhnou osvobození tím, že místo pravého desátku zaplatí apoštolské pokladně pouze půl unce zlata za všechna jejich místa i poustevny, majetek a osoby.

Zcela vyjímáme, a naprosto osvobozujeme toto všechno, a všechno, co jim patří, přijímáme do vlastnictví a ochrany blaženého Petra a uvedeného Apoštolského stolce:

lati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcumque Bona, quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur hic habere volumus, pro sufficienter expressis coniunctim, & divisim eis, & cuilibet ipsorum, in genere, vel specie, etiam vivæ vocis Oraculo, vel alias quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus; tam in communi, quam in particulari, seu alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent; seu uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, absque ulla differentia, tam in communi, quam in particulari, vel alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, & possint tenere præsentium, & in perpetuum: ac etiam de novo concedimus pariter, & indulgemus; & in eis locum habere volumus,

ac si eisdem omnia, & singula præmissa directe, & expresse, concessa fuissent, exceptis his, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac ordinationes, & declarationes capitulares factas & pro tempore faciendas.

Ac ut dum Privilegiorum, Concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum, & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Monasteriorum Originales literæ, seu transumpta authentica, ex illis prout in favorem dictæ Societatis eiusque Superiorum, Eremitarum, Commissorum, Oblatorum, Novitiorum, Familiarium, Servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem Societatis adducerentur, vel exhiberentur, eadem Fides indu-

a jejich kostely, oratoře, a jakýkoli jiný majetek, které všechny jednotlivě i když by měli být výslovně vyjmenovány, považujeme tímto za dostatečně vyjádřené,

pro ty všechny platí, že svobodně a dovoleně směji bez jakéhokoli rozdílu, jak společně, tak i jednotlivě trvale společně i odděleně užívat, požívat a těšit se tomu, co jim a komukoli z nich, obecně i výslovně, též i pouze ústním výrokem, nebo i jinak, bylo či bude jakkoli uděleno,

ať už to bude duchovní povahy, či časné, ať už to bude uděleno všem společně, či jednotlivě, nebo jinak.

A také to znovu udělujeme a dovoluujeme a chceme toho být účastni

i když již toto všechno jednotlivé výše řečené bylo přímo a výslovně uděleno, s výjimkou toho, co by bylo proti jejich schváleným Konstitucím, a nařízením, a prohlášením kapitul, která již byla nebo budou učiněna.

A ať už by se na soudu, či na jiných místech mimo něj, kde by to bylo třeba, přikládala či předkládala originální listina jejich výsad, udělení, vynětí, imunit, oprávnění, milostí a indultů pro kohokoliv z uvedených Řádů, Kongregací, Společností a klášterů, nebo její ověřený opis, jako doklad ve prospěch uvedené Společnosti a jejích představených, poustevníků, provinilců, oblátů, noviců, přidružených, služebníků, dobrodinců a osob, a také kostelů, klášterů, pousteven, majetku jednotlivých míst, a ostatního, přikazujeme, aby se jim přikládala tatáž věrohodnost,

structa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere.

Ac pro dicti Ordinis propagatione omnes, & singulos religiosos quorumcumque etiam Mendicantium Ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum, & Eremitoria prædicta tamquam ad arcitorem vitam convolare, & sub Societate, & eorum habitu Altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtenta, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in eadem Societate, sive Ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi libere, & licite valeant, indulgemus.

Postremo Maiori, ac omnibus, & singulis Visitoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac Fratribus, sive Eremitis prædictis, ut ipsi omnes, & singuli, ac commissi, Oblati, Novitii, Servitores, Familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, Ecclesiae, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quaecumque bona, & caetera alia eiusdem Societatis pro tempore pertinentia omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeinentiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & Indultis Apostolicis, vel aliter qualiacumque sint, quibus omnes, & singuli Ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & particulares Monachi, seu Religiosi, Commissi, Ob-

podářskými místnostmi, nebo mohou kvůli obytným potřebám již postavené budovy nechat zbourat, přestavět či postavit nové, sloužící k jinému účelu.

A dále dovoluujeme, aby, za účelem šíření uvedeného Řádu, spojovali uvedené poustevny do [Kongregací] přísnějšího života a přijímali jakékoli řeholníky z jakýchkoli Řádů, včetně žebravých, a Kongregací i klášterů, kteří se rozhodnou sloužit Nejvyššímu v jejich Společnosti a hábitu, poté, co tito požádali o dovolení své představené. Mohou je bez zábrany přijmout, i když dotyční toto dovolení neobdrželi, a po přijetí do této Společnosti a po složení řeholních slibů mohou dotyční svobodně a platně dosáhnout všech úřadů a důstojností v této Společnosti a jejich poustevnách.

Nakonec pak tímto listem dovoluujeme [generálnímu] představenému i všem jednotlivým vizitátorům, provinciálům, převorům a jiným nositelům úřadu i bratřím a uvedeným poustevníkům, že oni všichni i provinilci, obláti, novicové, služebníci, přidružení, dobrodinci a jiné osoby a také oratoře, kostely, kláštery, poustevny, místa, a jakýkoliv majetek a ostatní věci v budoucnosti patřící této Společnosti, mohou dovoleně požívat všech apoštolských odpustků, odpuštění hříchů, milostí, dovolení, oprávnění, imunit, vynětí, výsad, výhod, předností, osvobození, projevů přízně, svolení a indultů, nebo čehokoli jiného, čeho požívají všechny jednotlivé Řády, Kongregace, Společnosti a kláštery, žijící či sloužící podle schválených Řeholí,

a také jejich představení, generální i provinční, a jednotliví mniši či řeholníci, provinilci, obláti, novicové, přidružení, služebníci, dobrodinci a jiné osoby

Quod si Legati, Subdelegati, Ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ contra exemptionem, & liberationem nostram huiusmodi quidquam attentare quoquomodo præsumpserint, ac præsentium literarum Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra tres dies a die requisitionis huiusmodi computando, non destiterint, excommunicationis Sententiæ ipso facto noverint se subiectos:

& si forte aliter factum fuerit, eo ipso sit irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti.

Præterea ipsi (*), ut Clericos eorum Ordinis ad primam tonsuram, & quatuor Ordines Minores; ad Sacros vero etiam si tempus a Canonibus statutum non attigerint, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi ubicumque eis commodum fuerit, absque licentia Diocesani (**), etiam extra tempora, diebus tamen Dominicis, vel festis eos promoveri faciendi, & de eisdem libere conferendi, eundemque pro consecratione altarium, seu Ecclesiarum, pro oleo Sancto, & quolibet Ecclesiastico Sacramento adeundi: & de licentia eorum Capituli generalis, seu Provincialis, Hierusalem, & alia loca Sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiam, & facultatem concedimus.

Et insuper pro conservatione puritatis eorum solitudinis, ne Mulieres ad eorum Eremitoria, etiam sancti Hieronymi de Pascelupo Eugubinae Diocesis præsentia, & futura intra videlicet per eos præfixos, vel præfigendos terminos, præter illos tantum dies, quos ipsi statuerint, (dummodo non ultra tres

Pokud by se tedy legáti, subdelegáti, ordináři, nebo jiné uvedené osoby pokoušely nějak jednat proti tomuto našemu vynětí a osvobození, a do tří dní počítaných ode dne začátku vymáhání toho nezanechali ani po předložení tohoto listu představenými, poustevníky či prokurátory této nově zřízené Společnosti, ať je jim známo, že tím samým upadají do exkomunikace.

A pokud by snad bylo postupováno jinak, ať je to automaticky považováno za neplatné, plané a prosté síly i účinků.

Proto udělujeme svolení a oprávnění, a) aby klerikům svého Řádu nechávali udělit první tonsuru a čtyři nižší svěcení kterýmkoliv katolickým biskupem na jejich místech, nebo jinde, kde to budou považovat za vhodné, a to i **bez svolení diecézního biskupa a mimo určená data**, avšak aspoň o nedělích nebo svátcích (*),

b) vyšší svěcení pak mohou svobodně nechávat udělit i tehdy, **když [kandidáti] nebudou splňovat čas požadovaný kánony** (**).

c) Totéž platí o svěcení oltářů nebo kostelů, posvátných olejích a přístupu ke kterékoli církevní svátosti.

d) Se souhlasem jejich generální nebo provinční kapituly mohou také navštěvovat Jeruzalém, nebo jiná svatá místa, přebývat tam, a smějí přijímat místa a almužny i od nevěřících.

A nadto, pro uchování čistoty jejich života v samotě, ať do jejich současných i budoucích poustev, včetně poustevny sv. Jeronýma v Pascelupo (Diecéze Gubbio), nevstupují ženy v dobách, které jsou nebo budou stanoveny, s výjimkou těch dní, které určí (maximálně tři dny v každém roce). Pokud by se to

dies) in quolibet anno accedere quomodolibet sub excommunicationis poena audeant, vel præsumant, Cellularum tamen ipsorum ingressu semper prohibito remanente inhibemus.

Demum pro commoditate, & utilitate Eremitiorum, & locorum huiusmodi præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli generalis, seu Provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus, quæcumque immobilia Bona ad eos, eorumque Ecclesias, Monasteria, Eremitoria, Altaria, & loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in Emphyteusim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo canone, sive censu, quibusvis personis, in evidentem Ecclesiarum, Monasteriorum, & Regularium locorum huiusmodi concedere, illaque pro aliis immobilibus bonis utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & pretium inde veniens in aliis immobilibus bonis, Ecclesiis, Eremitoriis, & Regularibus locis eorum utilioribus, ac alias iuxta Literas felicis recordationis Pauli II. Prædecessoris nostri *de rebus Ecclesiasticis non alienandis*; Ita quod Priores, qui pro tempore fuerint, locorum huiusmodi Iudices ad hoc, ut immobilia bona huiusmodi in Emphyteusim, vel censum, aut alias danda, & permutanda, seu vendenda, & alienanda, coram eisdem Iudicibus specificentur, eligere possint, convertere, & aliis cæteris Eremitoriis eorum Societati, prout eis commodius visum fuerit, pro eiusdem, Societatis conservatione applicare valeant, & quæcumque bona, etiam feudalialia, & emphyteotica etiam Ecclesiastica eidem Societati, tam inter vivos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinquere libere possint:

opovázlivě odvážily porušit, budou postíženy trestem exkomunikace.

Přikazujeme však, že do cel nesmí vstupovat nikdy.

Dále je pro dobro a užitek těchto současných i budoucích poustev a míst se souhlasem jejich generální nebo provinční kapituly [dovoleno] jim a komukoliv ze současných i budoucích [členů] postoupit jakékoli nemovitosti a jejich kostely, kláštery, poustevny, oltáře a místa, která kdy budou užívat a vlastnit, [a dát je někomu] jako trvalý dědičný zcizitelný pacht (emfyteuze), nebo jako dočasnou jednoroční zápůjčku, nebo je pronajmout některým osobám ve prospěch příslušných kostelů, klášterů a řeholních míst, nebo je vyměnit za užitečnější nemovitosti, či prodat, zcizit, a získané peníze investovat do jiných nemovitostí, kostelů, poustev a řeholních míst, která jim budou užitečnější, a tak dále podle listu našeho předchůdce blažené paměti Pavla II. *O zachování církevního majetku*;

takže převoři, kteří v danou dobu budou, mohou jako soudcové takových míst pro daný případ rozhodnout, pro zachování téže Společnosti, že takové nemovitosti budou dány do pachtu nebo pronájmu nebo jiného způsobu, či zaměněny, prodány, nebo zcizeny. Budou před nimi specifikovány, aby je mohli vybrat, vyměnit, či dát jiným poustevnám téže Společnosti, jak se jim bude zdát nevhodnější.

A jakýkoliv majetek, včetně feudálního, pachtovního a církevního, může být svobodně darován, postoupen a zanechán téže Společnosti, jak mezi živými, tak i z důvodu smrti, nebo odkazem či jeho dodatkem.

ita tamen quod ipsa societas ad eadem onera, ad quæ Donator, seu testator huiusmodi occasione bonorum eorum, tenebatur, & quæcumque alia quæ ipse Donator, seu Testator etiam imposuerit, omnino teneatur.

Et si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa fuerint, ipsa Societas non perpetuo sed per triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione huiusmodi bona eadem tenere possit, & finitis ipsis annis prædicta ad eorum directos Dominos devoluantur, & absque eorum consensu teneri non valeant.

Statuimus, & ordinamus. Ulterius ipsis de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis curam Animarum, Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fano, Perusinæ, Tudertinæ, & Fanensinæ Diocesis & Ecclesiarum eidem Societati perpetuo canonice unitarum abdicare, & de consensu illarum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum prædictorum applicetur, construi facere; seu alteri Parochiali, quæ Parochianis huiusmodi accommo fuerit, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum fuerit, solvant; ac illas iurisdictioni Ordinarii loci subiicere, ac loca quæcumque etiam per Ecclesiasticas, & Religiosas personas eis concedenda, recipere, & eorum usui applicare.

Necnon loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum Ecclesiis, oratoriis, humili campanili, cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & iam con-

Avšak s tím, že tato Společnost je vázána závazky ohledně majetku, které stanovil dárce nebo takový odkaz a také čímkoli jiným, co uložil dárce nebo odkazovatel.

A pokud takový majetek byl dán k dispozici na určitý počet generací nebo nominací, nemůže tato Společnost držet takový majetek trvale, nýbrž jen po dobu třiceti let za každou generaci nebo nominaci, a po uplynutí této doby musí uvolnit příslušný majetek pro jeho přímé majitele a bez jejich souhlasu si jej nadále nesmí ponechat.

Ustanovujeme a nařizujeme dále, že se mají zříci závazků přijatých se souhlasem generální či provinční kapituly, totiž pastorační péče u kláštera nejsv. Spasitele na hoře Acuto, u farního kostela sv. Michaela archanděla, a u převorství nejsv. Spasitele ve Fano, v diecézích Peruggia, Todi a Fano, a také kanonicky přidružených kostelů. A se souhlasem oněch farností, ať na území těchto farností nechají na vhodném místě vybudovat pro farníky jiné kostely, na které bude převedena pastorační péče o uvedené farníky. Nebo ať je, se souhlasem příslušného rektora, převedena na jiný farní kostel, pokud by se to jevílo vhodnější pro dané farníky. A ať jsou tyto farníci podřízeni pravomoci místního ordináře. A jakákoli místa, i ta, která jim budou udělena církevními osobami a řeholníky, mohou přijmout a vyhradit pro své užívání.

A také místa a poustevny, v budoucnosti přijatá mohou dostavět, nebo postavit či nechat postavit zcela nová spolu s kostely, oratořemi, jednoduchými zvoničkami, celami a potřebnými hos-